

"SOTRAC"

Guió TV-Movie - Fragment
Josep Lluís Gómez Frechilla

Versió 2.0
Agost 2012

www.gomezfrechilla.com

Núm. Sol.licitud Registre
Propietat Intel.lectual:
B-2152-12

1 EXT. ZONA BOSCOSA. NIT.

Un jove de nom Alexandre corre completament nu pel bosc. Algú l'empaita. Se senten trets. Un projectil el fereix a la cama. El noi ensopega i cau. En anar a aixecar-se, un segon projectil impacta contra el seu omòplat dret. El noi torna a caure a terra, abatut. Veiem com la seva mirada esdevé líquida.

2 INT. PIS DE LA JOANA. DIA.

La Joana, vestida i arreglada, termina d'esmorzar a la seva cuina. Mentre beu cafè atura la seva mirada a una foto d'ella amb el seu marit Carles, amb una expressió seriosa a la cara.

3 INT. COTXE. DIA.

Veiem la Joana conduint el seu cotxe pel carrer. Sembla capficada. De sobte, té un ensurt i frena de cop. Ha estat a punt de saltar-se un semàfor. Un nen petit, amb una enorme motxilla a l'esquena s'ha quedat petrificat a poc més d'un metre, davant del seu cotxe. La Joana el mira uns segons. Després, el nen marxa corrent, mentre ella prova de recuperar-se de l'ensurt. Se sent algun botzina. La Joana reacciona i reprèn la marxa.

4 INT. COMISSARIA - DESPATX DE L'ALBERT. DIA.

La Joana entra al despatx del seu cap, l'Albert. Ell està parlant per telèfon però li diu que passi i sigui.

ALBERT

(Al telèfon.)

... D'acord. Enviaré algú de seguida. Truqueu-me si hi ha cap novetat.

Quan ell penja, voreja la taula i li fa una forta abraçada.

ALBERT

Benvinguda!...

JOANA

Gràcies!...

ALBERT

Com estàs?

JOANA

Prou bé.

(CONTINÚA)

L'Albert la mira sense gaire convenciment i ella se n'adona. Algú truca a la porta i entra. És en Gerard. Ell i la Joana es miren uns segons.

ALBERT
"Inspector Solà..."

La Joana mira estranyada l'Albert mentre en Gerard no sap on ficar-se.

ALBERT
Sí, senyora. El teu antic ajudant s'ha convertit en tot un inspector. Es nota que va tenir una bona mestra.

GERARD
Hola Joana. M'alegro de veure't.

JOANA
Felicitats.

ALBERT
Seieu tots dos. Hem de parlar de feina.

La Joana i el Gerard seuen.

ALBERT
Aquesta nit hi ha hagut un incendi a una zona boscosa a prop de Sant Clot de Mar. Quan els bombers han entrat a apagar-lo s'han trobat un cos calzinat que ben bé podria haver estat l'origen del foc. Caldria fer una ullada. Aneu-hi tots dos. Com en els vells temps.

JOANA
Puc fer-me'n càrrec jo sola, si el Gerard té altra feina.

ALBERT
Al Gerard li anirà bé tornar-te a veure treballar. Encara aprendrà alguna cosa més...

Mentre la Joana s'aixeca per sortir, l'Albert li pica l'ull al Gerard, buscant així la seva complicitat.

5 INT. COTXE. DIA.

La Joana condueix. Hi ha un silenci un pèl tens entre tots dos personatges.

GERARD
Et trobes bé?

JOANA
Perfectament.

GERARD
Si hi ha alguna cosa que no et vingui de gust fer, puc cobrir-te durant un temps.

JOANA
Gerard: és a tu a qui acaben de promocionar. Jo sóc inspectora des de fa temps. En tot cas, t'hauria d'ajudar jo a tu. Així que...

6 EXT. ZONA BOScosa. DIA.

La Joana i el Gerard arriben al lloc on s'ha trobat el cos del noi. Baixen del cotxe. Ella camina a poc a poc mentre en Gerard atén una trucada. Veiem que li costa mirar el cadàver, però tot i així ho fa. Amb prou feines distingim un cos encara lligat i assegut d'esquenes a un arbre. En Quim Montoliu, el forense, s'apropa a la Joana amb una expressió de grata sorpresa a la seva cara.

QUIM
Joana Subirats! No m'ho puc creure!

JOANA
(Reaccionant.)
Hola Quim.

Ell i la Joana se saluden.

QUIM
Com estàs, guapa?

JOANA
Vaig fent. I tu?

QUIM
Aquí em tens. Empaitant la mort.

La Joana s'ajup a mirar el cos, aquest cop de més a prop, ja sense reticència. A en Quim se li escapa alguna mirada al cul d'ella.

(CONTINÚA)

JOANA

Qui és?

QUIM

Un pobre desgraciat a qui van
fotre tres trets abans de
cremar-lo. I a més a més, nu. Hem
buscat pels voltants però no hem
trobat ni la roba, ni cap
documentació.

La Joana examina amb molt de detall el cos mentre el
forense va parlant.

QUIM

Sembla força jove, un tipus sa.
Blanc i amb una fisonomia
peculiar, com si fos...

JOANA

Rus?

QUIM

(Sorprès.)

Anava a dir de l'Est, sí...

La Joana es fixa encara més en alguna cosa del braç.
Sembren les restes d'un tatuatge.

JOANA

Això d'aquí sembla ciríl·lic.

QUIM

(Esbossant un gran
somriure.)Com t'he trobat a faltar,
Subirats!

JOANA

Passa'm la càmera. I deixa de
mirar-me el cul. (Al Gerard, que
tot just s'acaba d'acostar,
encara amb el mòbil a l'orella.)
Si és l'Albert, no pengis.

7

EXT. ZONA BOScosa. DIA.

La Joana parla amb l'Albert pel telèfon, encara des del
lloc on han trobat el cos. El Gerard d'espera recolzat al
cotxe.

8 INT. COMISSARIA - DESPATX DE L'ALBERT. DIA.

INTERCUT

L'Albert camina nerviós pel seu despatx amb el mòbil enganxat a l'orella.

ALBERT

No vull que el teu primer cas tingui res a veure amb màfies russes, després del que va passar...

JOANA

Albert: me'n puc fer càrrec...

ALBERT

Joana: no hauries ni d'estar treballant...

La Joana mira el Gerard i veu que aquest està seguint la conversa. Llavors s'allunya una mica, encara amb el telèfon a la mà.

JOANA

Si us plau... Necessito tenir el cap ocupat. No em facis tornar a casa.

L'Albert esbufega.

ALBERT

(Amb expressió molt seriosa.)
Penses anar a veure'l?

JOANA

(Després d'un breu silenci.)
Per on vols que comenci, si no?

ALBERT

Vull que el Gerard vagi amb tu a tot arreu. Queda clar?

JOANA

Sí, "papa".

ALBERT

Parlo seriosament. I si en algun moment veig que això és complicat, o que no ho portes bé o que la cosa no avança, li donaré el cas a ell. Queda clar?

JOANA

Gràcies.

9 INT. ACCESSOS A LA PRESÓ. DIA.

La Joana i en Gerard avancen pels passadissos d'accés a la presó. A ella comencen a venir-li flashos. Enllacem

A FLASHBACK

10 EXT. CARRETERA. NIT. - FLASHBACK-

Un cotxe arriba a una cruïlla i s'estimba contra un autobús. Veiem el conductor, el Carles, el marit de la Joana, inconscient, encaixat contra el volant amb la cara plena de sang. Soltadament, tornem

DE FLASHBACK

11 INT. ACCESSOS A LA PRESÓ. DIA.

El soroll de les portes de reixa en tancar-se treuen la Joana dels seus pensaments. Ella i el Gerard entren a una sala de visites acompanyats per un funcionari de presons.

12 INT. PRESÓ - SALA DE VISITES. DIA.

La Joana posa unes quantes fotos sobre la taula, de cara a en Yaroslav Diatlov, el presoner que es disposa a interrogar. En Gerard, dret, es manté a una certa distància.

JOANA

Saps qui és?

En Yaros es mira les fotos amb tranquil·litat.

YAROS

Alguien que ha tomado mucho el sol.

JOANA

És dels teus?

YAROS

No tiene ni nariz...

JOANA

I el tatuatge?... Recordes haver-l'hi vist a algú?

La Joana li indica la foto on surt un detall del tatuatge. En Yaros no la mira.

YAROS

Está más delgada...

(CONTINÚA)

JOANA

Mira la foto, Yaros.

YAROS

Lo noto por sus pechos. Ahora parecen más grandes...

JOANA

Devia de tenir uns vint-i-pocs. Fort, d'aspecte saludable.

YAROS

Y ahora no se pinta los ojos. Debería hacerlo. Tiene la mirada triste.

JOANA

Algun cadellet d'aquells que treus dels carrers de Moscú i te'n portes cap aquí?

YAROS

¿Cuánto tiempo hace que no está con un hombre?

JOANA

Gairebé tant com fa que tu no estàs amb una dona.

YAROS

Pues lo podríamos arreglar...

JOANA

Ja t'agradaria.

YAROS

Dormiría mejor, estoy seguro. Y tendría mejor aspecto.

JOANA

Yaros...

YAROS

Un poco de sexo le sentaría bien. Los presos somos muy agradecidos...

JOANA

Mira la foto.

YAROS

Nos contentamos con poco...

JOANA

Mira la puta foto!!

YAROS

(Sense apartar la vista
d'ella)

No sé quién es. Y aunque lo
supiera, no se lo diría. Me
quedan tres meses en este sitio.
Así que si no quiere echar un
polvo conmigo, por mí ya puede
largarse.

La Joana mira el Gerard amb cara de sorpresa.

13 EXT. PRESÓ - APARCAMENT. DIA.

La Joana i en Gerard caminen cap al cotxe. Ella sembla
molt enfurismada.

JOANA

Com pot ser?!

GERARD

Té bons advocats, què vols?

JOANA

Ho sabies?

GERARD

Algú de la comissaria m'ho va
comentar fa temps, sí.

JOANA

El meu marit va morir per culpa
d'aquest tio, i ara el foten al
carrer...

GERARD

Joana, no el van condemnar per
això...

JOANA

Què?!

GERARD

Va ser per tràfic de drogues...

JOANA

És clar!...

GERARD

Entenc que estiguis així, però és
veritat: mai no es va provar que
fos assassinat...

La Joana el mira fixament uns segons.

(CONTINÚA)

JOANA

Me'n vaig en taxi. Ens veiem a la comissaria.

GERARD

Joana...

La Joana marxa caminant mentre el Gerard es queda plantat davant del cotxe sense saber què fer.

14 INT. CASA DELS MONTAGUT - CUINA + DORMITORI CRISTINA. DIA

En Ricard Montagut beu cafè a la seva cuina mentre mira l'informatiu del matí abans d'anar a treballar.

PERIODISTA (O.S.)

"...Ja fa dues setmanes que als boscos de San Clot de Mar va aparéixer el cos calzinat d'un jove que encara no ha pogut ser identificat.

RICARD

(Cridant a algú altre que no és a la cuina.)

Faràs tard!...

PERIODISTA (A LA TELE)

"La policia hi treballa però a data d'avui no es disposa de cap pista concloent sobre la seva identitat..."

RICARD

(Idem.)

Cristina!...

En no obtenir resposta de la seva filla, l'home, estranyat, va a buscar-la.

En Ricard truca a la porta de l'habitació de la seva filla i obre. En fer-ho, veu que no hi és i que el llit no està desfet. Agafa el seu mòbil i truca. I així que ho fa, un telèfon sona a la mateixa habitació. De seguida veu l'aparell a l'escriptori. L'home el mira estranyat.

15 INT. COMISSARIA DE POLICIA - DESPATX DE L'ALBERT. DIA.

La Joana i el Gerard entren al despatx i seuen.

ALBERT

Una noia de divuit anys ha desaparegut de casa seva fa més de vint-i-quatre hores. Es diu Cristina Montagut i és veïna de Sant Clot.

La Joana i el Gerard bescanvien una mirada.

ALBERT

No crec que tingui res a veure
amb el cas del jove rus, però us
queda a prop, així que...

L'Albert fa una pausa llarga. La Joana i el Gerard tornen
a mirar-se.

ALBERT

Així que, com a mínim, semblarà
que estem fent alguna cosa...

JOANA

(Amb ganes d'explicar-se.)
No trobem res, Albert. Aquell noi
no existia. Literalment.

ALBERT

I tant que existia. I la deuria
fotre ben grossa perquè el
matessin d'aquella manera.

GERARD

L'informe forense encara no està
completat. Potser disposarem
d'alguna dada rellevant més que
ens pugui ajudar a...

ALBERT

(Cortés però taxant.)
El pare de la noia us espera a
recepció.

16 INT. COMSISSARIA DE POLICIA - SALA DE VISITES. DIA

La Joana i el Gerard s'entrevisten amb el Ricard Montagut.

RICARD

Vam sopar junts, cap a les nou
del vespre, com acostumem a fer
sempre. Després ella va marxar a
la seva habitació a estudiar i jo
me'n vaig anar a dormir. Ja no
l'he tornat a veure.

JOANA

Van discutir?

RICARD

No.

JOANA

No dic només ahir; durant els
darrers dies. Recorda que hagin
tingut alguna baralla forta?

(CONTINÚA)

RICARD

No. Cap ni una. La meva filla i jo sempre hem estat molt units d'ençà que la seva mare va morir.

JOANA

Quant fa d'això?

RICARD

Tres anys. A la Cristina la va enganxar en plena adolescència. Va ser molt dur per ella. Però jo crec que ens en vam sortir prou bé.

JOANA

Com va morir la seva dona?

RICARD

D'un atac de cor. Portava dos by-passos. Estava delicada feia temps.

JOANA

La seva filla; sortia amb algun noi?

RICARD

No, que jo sàpiga. Però d'això els pares acostumem a saber tan poc, oi?... La meva filla era molt reservada per parlar de segons què. Com a mínim amb mi. Amb sa mare tenia més confiança...

(Sanglota lleument.)

Disculpi'm... És que estic molt nerviós. Perdre la meva dona va ser dur, però perdre la Cristina seria... No ho podria suportar.

GERARD

Potser no li ha passat res. Potser només volia estar sola uns dies...

RICARD

No... Estic convençut que algú se l'ha endut. Ella no ho faria mai això de marxar. No hi falta res a la seva cambra!...

JOANA

Hauríem de fer-hi una ullada.

17 INT. CASA DELS MONTAGUT - HABITACIÓ DE LA CRISTINA. DIA.

La Joana i el Gerard inspeccionen l'habitació de la noia desapareguda a soles. Es prenen un cert temps.

JOANA
(Estranyada.)
Aquí falten coses...

GERARD
El pare ha dit que no.

JOANA
On són els pòsters de cantants famosos?... O de futbolistes?... Les revistes juvenils?... Ni tan sols hi ha un mirall... Això no sembla l'habitació d'una noia de 18 anys.

GERARD
(Referint-se als molts llibres que hi ha a un dels prestatges.)
Llegir li agradava, això és evident...

JOANA
"Li agrada." Res de pretèrits...
(Mirant-se de més a prop els llibres. Veiem obres de Shakespeare, Machado, Brönte, Woolf, etc.)
O molt culta, o molt avorrida.

A la Joana li crida l'atenció alguna cosa que sobresurt d'un dels llibres; d'un exemplar de "Romeo i Julieta" que està recolzat en un osset de pelutx que fa de separallibres. Quan l'agafa i l'obre, l'objecte cau a terra. En anar a recollir-lo veu que es tracta d'un improvisat punt fet amb una tira de fotos carnet a on surten retratades dues noies abraçades i rient, una molt més que l'altra.

JOANA
Ja tenim algú amb qui parlar.

18 INT. CASA DELS SRS. VENTURA - SALA D'ESTAR. DIA.

La Joana i el Gerard s'entrevisten amb la noia de la foto, de nom Esther, a casa seva. Els seus pares hi són amb ella.

ESTHER
(Mirant la tira de fotos.)
Ja no me'n recordava d'aquestes fotos!...

(CONTINÚA)

JOANA

El Sr. Montagut ens ha dit que tu i la Cristina sou amigues.

ESTHER

(Mirant-se encara la foto, amb expressió melancòlica.)
Sí. Molt.

JOANA

I se t'acut on pot estar?

ESTHER

Ni idea. És molt estrany tot plegat. Tinc una mica de por.

JOANA

Creus que se l'han endut a la força?

ESTHER

Evidentment. On ha d'anar la Cristina tota sola? Si no coneix ningú! A "l'insti" parla només amb mi, pràcticament. Sóc la seva única amiga. I encara no sé ni com...

L'Esther torna a mirar-se les fotos.

ESTHER

Ens va tocar fer juntes un treball de literatura... A mi una mica més i m'agafa un atac. Em va semblar una *freaky*!... La sort que vaig tenir! Vam fer el millor treball de la classe. Quan la coneixes t'adones que és un tros de pa...

JOANA

Cap xicot?

ESTHER

(Provant de somriure.)
Més li val... Que jo sàpiga només va sortir fa un temps amb l'Adrià. I perquè li vaig presentar jo - encara no sé per què, però ho vaig fer. Tinc certa tendència a fer de relacions públiques... Ella no s'hi veia amb ell. Jo tampoc m'hi hauria vist. Guapo però cregut. La pitjor combinació en un home.

JOANA

És del poble?

ESTHER

Sí. Però ara viu a Barcelona. Fa primer de Dret. És un any més gran que nosaltres.

19 INT. COTXE. DIA.

La Joana i el Gerard van cap a Barcelona. Ella condueix.

GERARD

Joana: vull que sàpigues que si necessites qualsevol cosa, pots comptar amb mi. Sé que encara no estàs del tot bé...

JOANA

(Volent tancar el tema.)
Estic perfectament.

GERARD

Sí, ja... Bé. Ja saps què vull dir.

JOANA

Si això és alguna mena de disculpa pel "show" de l'altre dia, te la pots estalviar.

GERARD

No, no és això en absolut. Només és que estic preocupat per tu i volia que ho sabessis.

JOANA

Doncs ja ho sé.

GERARD

D'acord.

20 INT. PIS D'ESTUDIANTS DE L'ADRIÀ A BARCELONA - REPLÀ. VESPRE.

La Joana i el Gerard truquen insistentment al timbre de la porta del pis d'estudiants de l'Adrià. Senten algunes rialletes i algunes corredisses. Després el noi obre la porta pràcticament despullat, tapant-se només amb un coixí i remugant.

ADRIÀ

Putes claus, hòstia! Agafa-les algun cop!...

(CONTINÚA)

En veure la Joana i el Gerard, el jove deixa de parlar de cop.

JOANA
Adrià Piquè?

ADRIÀ
(Més sorprès que tallat.)
Sí.

JOANA
(Ensenyant-li la placa.)
Sóc la Inspectora Joana Subirats i aquest és l'inspector Gerard Solà. Volem fer-te unes preguntes sobre la Cristina Montagut. Ens pots atendre ara?

ADRIÀ
Què li ha passat?

JOANA
Ha desaparegut.

ADRIÀ
Què vol dir que ha desaparegut?

JOANA
Podem passar?

ADRIÀ
No sóc sospitós de res, oi?

(Una noia vestida només amb una samarreta molt curta s'acosta pel darrera de l'Adrià.)

JOANA
No. De moment, no. Però si no vols col·laborar, no ho has de fer. Pots parlar amb el teu advocat primer i et citem a comissaria...

ADRIÀ
No. No cal, no cal. Estudio Dret. Sé com van aquestes coses.

NOIA
(A l'Adrià, mentre la Joana i el Gerard es miren subtilment.)
Què passa?

ADRIÀ
Res, res. Tranquil·la. (A la Joana i el Gerard.) Passin.

La Joana i el Gerard entren al pis.

ADRIÀ
 Seguin on puguin. Vaig a
 vestir-me una mica, d'acord?

JOANA
 Fes, fes.

ADRIÀ
 (A la noia, en veu baixa,
 mentre va cap a
 l'habitació.)
 Serà millor que marxis.

NOIA
 (Idem.)
 Ja?

ADRIÀ
 (Idem.)
 Vine més tard, si vols... Vés a
 buscar alguna cosa per sopar i
 torna. No crec que trigui molt...

NOIA
 (Encantada.)

Vale!

21 INT. PIS D'ESTUDIANTS DE L'ADRIÀ A BARCELONA - SALA
 D'ESTAR. VESPRE.

La Joana i el Gerard parlen amb l'Adrià asseguts al sofà
 de la sala. Tots plegats prenen cafè. El pis està un pèl
 desendregat però net.

ADRIÀ
 Estic d'acord amb l'Esther. A mi
 tampoc no em quadra que hagi
 marxat. Sent com és ella...

JOANA
 I com és ella?

ADRIÀ
 Tímida. Reservada. Poruga.

JOANA
 Vols dir que ella no hauria
 sortit de l'habitació sense
 calces per veure qui trucava a la
 porta?

ADRIÀ
 No. Simplement dic que ella no
 tindria nassos per marxar de
 casa, per exemple. Algú se la deu
 haver endut.

(CONTINÚA)

JOANA

Tu no, oi?

ADRIÀ

Abans m'ha dit que no era sospitós...

JOANA

I no ho ets, creu-me.

ADRIÀ

Estava amb algú, darrerament.

JOANA

Algú que no eres tu, entenc.

ADRIÀ

Exacte.

GERARD

Et refereixes a un noi?

ADRIÀ

Sí, clar.

JOANA

L'Esther ens ha dit que no.

ADRIÀ

I què sabrà ella!...

JOANA

És la seva millor amiga.

ADRIÀ

Prou feina té per atendre tots els seus "ligues", com per adonar-se que la seva amiga en té un.

JOANA

Tu i l'Esther heu sortit mai junts?

ADRIÀ

No. Ni de conya.

JOANA

Doncs jo crec que faríeu bona parella...

GERARD

Per què creus que la Cristina estava sortint amb algú?

ADRIÀ

Perquè sí. Això és nota. Jo ho notava, vaja.

JOANA

Què notaves? Que feia més bona cara que quan sortia amb tu?

ADRIÀ

Exacte... Però que consti que si amb mi no feia millor cara, era perquè ella no volia.

JOANA

O perquè tu no feies alguna cosa bé?

ADRIÀ

Ni bé ni malament. Ella no em deixava fer res.

JOANA

Per això la vas deixar?

ADRIÀ

Jo no la vaig deixar. Ella em va deixar a mi.

JOANA

(Irònica.)

No!

ADRIÀ

Em va demanar temps, més concretament.

JOANA

Això és que tu anaves molt ràpid...

ADRIÀ

Acostumo a tenir les coses clares, sí. És una de les meves moltes qualitats.

JOANA

És clar... Potser perquè sempre busques el mateix.

ADRIÀ

Doncs sí. Tinc dinou anys, estic bo i la meva família té molts quartos. I m'agrada follar. Molt. Si pot ser amb ties que estiguin ben bones i amb el cap buit de pardals. I com que això, de moment, no és cap delictes, els

(MÁS)

(CONTINÚA)

ADRIÀ (continúa)
 agrairia que em deixessin sol.
 Crec que he estat força amable.
 Una mica més que vostès. La meva
 xicota deu ser a punt de tornar i
 m'agradaria acabar alguna cosa
 que abans no m'han deixat fer...

JOANA
 Voldràs dir, "acabar-li". A ella.

ADRIÀ
 Bona nit.

GERARD
 (Donant-li una targeta)
 Si recordes algun detall o te
 n'assabentes d'alguna cosa
 rellevant, fes-nos-ho saber, si
 us plau.

ADRIÀ
 (Agafant la tarja.)
 Serà un plaer...

JOANA
 (Amb un pèl de sorna.)
 "Ja saps com van aquestes
 coses"...

22 INT. ASCENSOR PIS D'ESTUDIANTS DE L'ADRIÀ. NIT.

En Gerard mira la Joana fixament. Ella se n'adona.

JOANA
 Què?

GERARD
 (Suau.)
 Una mica massa incisiva, no
 creus?

JOANA
 (Furiosa.)
 És un "niñato", per favor!

GERARD
 (Suau.)
 Tant és això! No pots ser tan
 agressiva amb algú que ens pot
 proporcionar informació sobre el
 cas.

JOANA
 (Taxant.)
 Aquest no en té ni idea i tu ho
 saps!

(CONTINÚA)

GERARD

(Suau.)

Pot ser. Però en qualsevol cas,
prova de calmar-te, d'acord?

JOANA

(Mentre surt de l'ascensor
d'una revolada.)

No.

23 INT. PIS DE LA JOANA - DESPATX DEL CARLES. NIT.

Veiem la Joana entrar en una habitació de casa seva: el despatx del seu marit Carles. Obre una capsa d'eines, treu un tornavís elèctric i comença a desmuntar la taula. Després buida una prestatgeria de llibres i comença a despeçar-la. Treballa compulsivament, amb moviments forts i ràpids. Tot el que desmunta, ho va apil·lant o deixant ordenadament en capsas de cartró. Per últim, es disposa a despenjar un enorme rellotge de paret, però sense voler, li cau de les mans. La Joana s'afanya a girar-lo per veure si encara funciona. Però l'esfera s'ha esquarterat i la maneta dels minuts s'ha aturat. La Joana sacseja el rellotge i durant uns segons, la maneta torna a moure's, però de seguida comença a fer petits salts sense avançar. La Joana se la mira impotent mentre una llàgrima li rodola galta avall.

24 INT. PIS DEL GERARD - CUINA-MENJADOR. NIT.

En Gerard sopa sol a casa seva mentre mira la televisió. En canviar de canal, veu que a les notícies comenten la desaparició de la Cristina:

PERIODISTA (A LA TELE)

"... fa un parell de dies. La desaparició de la Cristina es produeix al mateix poble on fa unes setmanes es va trobar el cos tirotejat i cremat d'un jove del qual només ha transcendit que era d'origen rus. No és estrany, doncs, que hi hagi qui ja parli de "zona zero" per referir-se a Sant Clot de Mar..."

En Gerard agafa el mòbil i truca a la Joana.

25 INT. PIS DE LA JOANA - LAVABO. NIT.

La Joana és a dins de la seva banyera. Plora a soles. El seu telèfon sona. És en Gerard. Ella mira la pantalla i el torna a deixar on era. El seu plor s'intensifica.

26 INT. COMISSARIA - TAULA DEL GERARD. DIA.

En Gerard arriba a la comissaria. De seguida que el veu, l'Albert surt del seu despatx i va cap a ell amb un diari a la mà. A la portada, hi ha una foto de la Cristina Montagut.

ALBERT
Has vist això?

El titular és alguna cosa així com "Nou possible crim a la zona zero?".

GERARD
Vaig veure l'informatiu de la nit, sí.

ALBERT
(Taxatiu.)
Afanyeu-vos.

GERARD
I la Joana?

ALBERT
Ha arribat molt d'hora i s'ha tancat a una de les sales. Està revisant el contingut del disc dur de l'ordinador de la noia... Tot bé?

GERARD
Sí, sí.

ALBERT
Em refereixo a ella.

GERARD
Ja ho sé. Està perfectament.

27 INT. COMISSARIA - SALA DE TREBALL. DIA.

El Gerard entra a la sala on hi ha la Joana treballant. Ella no aparta la vista de la pantalla de l'ordinador.

GERARD
Què faig?

JOANA
(Sense apartar la vista del que fa.)
Comença per les transcripcions de les converses del *messenger*. Són aquells papers d'allà.

(CONTINÚA)

GERARD

D'acord.

En Gerard comença a fer el que li ha dit.

GERARD

Ahir et vaig trucar per veure si estaves mirant les notícies.

JOANA

Estava dormint. Ja he vist els diaris aquest matí.

GERARD

Cal donar-se pressa...

JOANA

Més?

Continuen treballant.

28 INT. PRESÓ - CEL·LA D'EN YAROS. DIA.

En Yaros llegeix estirat al catre de la seva cel·la. Un altre presoner s'acosta i li parla en rus. Sentim el que diuen subtitulat.

PRESONER

Es veu que per allà on van trobar el cos ha desaparegut una noia jove.

YAROS

Qui és?

PRESONER

No ho sabem. El seu pare ha anat a la policia.

YAROS

(Després d'un breu silenci.)
Doncs que vigilin casa seva.

29 INT. COMISSARIA - SALA DE TREBALL. NIT.

La Joana i el Gerard segueixen treballant. Tots dos fan cara de cansats. En Gerard s'aixeca i va cap a ella.

GERARD

Has trobat alguna cosa?

La Joana nega amb el cap.

GERARD

Pot ser que el seu "ex-novio" tingués raó. Hi ha un tou de converses romàntiques amb un tal alexandre89. Però no sé ni qui és, ni quina edat té, ni tan sols si és un home. He subratllat les parts on parlen de coses més personals.

JOANA

(Agafant les transcripcions, interessada.)
Potser els de la científica poden estirar del fil...

GERARD

(Prenent la mà de la Joana.)
Per què no te'n vas a casa?
Portem deu hores tancats aquí dins.

JOANA

(Sense retirar-li la mà.)
Potser sí. Me'n duré això i m'ho miraré després de sopar.

La Joana s'aixeca però el Gerard no li deixa anar a la mà i se l'acosta fins a la seva galta. L'acarona suaument. Ella li sosté uns segons amb expressió entre emocionada i incòmoda. Després, amb suavitat, es deixa anar, agafa les seves coses i surt de la sala. De seguida, però, torna a entrar i s'acosta al Gerard.

JOANA

No puc tornar amb tu. Ho sento. I perdona'm si m'he comportat com una imbècil en algun moment. Però de debò que no puc tornar-hi. Em sap greu.

La Joana torna a sortir per la porta. En Gerard es queda amb una expressió de derrota a la cara.

30

INT. PIS DE LA JOANA - DORMITORI. NIT.

A casa, asseguda al llit i amb el PC portàtil sobre les seves cames, la Joana, vestida per dormir i amb els cabells molls, continua treballant en el cas. Revisa el contingut d'algunes de les carpetes que s'ha endut. Torna a mirar les fotos del cos cremat i s'atura a les del tatuatge. Alguna cosa crida la seva atenció: una lletra K, en ciríl·lic. És de les poques que es pot distingir, just darrera del que sembla un cor i al davant d'aquest, hi ha dues grafies més que podrien ser ciríl·lic. De sobte, la Joana se'n recorda d'un petit detall. Enllacem

A FLASHBACK

31 INT. COMISSARIA - SALA DE TREBALL. NIT. - FLASHBACK-

Veiem el text de les converses de xat que havia estat mirant el Gerard i que ella havia fullejat lleument. La imatge s'atura en diverses rèpliques escrites per l'usuari amb *nickname*: Alexandre89 adreçant-se a la noia dient-li Kris, amb "K". Tornem

DE FLASHBACK

32 INT. PIS DE LA JOANA - DORMITORI. NIT.

Guiada per la intuïció, la Joana busca a Internet la traducció de "Cristina" al rus. Quan la veu, s'adona que comença per una "K" com la del tatuatge. Llavors, escriu un altre nom per traduir-lo: Alexandre. Veu que comença per dues grafies com les que estaven davant del cor del tatuatge. Torna a mirar la foto. Lliga caps.

JOANA

(En veu alta, però com per sí mateixa.)

"Alexandre amor Kristina."

CONTINUA...

Si vols el guió complet, sol·licita'l gratuïtament a través de l'apartat CONTACTO/CONTACTE de la pàgina WEB.